

Magalí Datzira: «La meva manera d'entendre la música està oberta a la improvisació, perquè la música és un joc»

La cantant i contrabaixista barcelonina publica el treball 'La salut i la bellesa'

Magalí Datzira | Juan Miguel Morales

La contrabaixista i cantant barcelonina **Magalí Datzira** presenta *La salut i la bellesa* (Bankrobber, 2024) amb la creença que la música és un joc que millora si es comparteix. Al tercer disc hi ha involucrat el raper nord-americà **Mr. J. Medeiros**, el cantautor italià **Marco Castello** i fins i tot les amigues de l'escola. L'artista fa cançons, però els seus orígens venen del jazz.

L'anterior disc d'estudi el vas fer 'Des de la cuina' (Bankrobber, 2023). Des d'on has fet el nou àlbum?

Aquesta vegada he tornat a crear les cançons des de casa, però el nou disc ha estat un pas de gegant, com pujar dos esglaons en l'escala de la meva evolució. A diferència de *Des de la cuina*, que el vaig fer tota sola, ara l'he volgut gravar acompanyada. El que més m'ha agradat és el procés, perquè és increïble que les cançons hagin anat agafant un altre nivell només pel fet que altra gent les ha tocat o hi ha fet les seves aportacions. *La salut i la bellesa* ha servit per entendre que la música compartida és millor.

La gravació s'ha gestat pràcticament en directe en un estudi al Solsonès. Què has guanyat amb aquest mètode?

Vaig tenir molts dubtes de si gravar el disc tots junts o si era millor gravar les pistes de cada músic per separat. Vam provar d'enregistrar un parell de temes en directe i va funcionar tan bé, que vaig pensar que el resultat ja podria servir per al disc. I al final he seguit aquest procés per reivindicar la màgia de compartir la música en viu, que és una de les coses que més m'agraden i em fan viure, gràcies a les fluctuacions que hi pot haver, aprofitant que una persona llança una idea i els altres la segueixen...

El procés de composició de *La salut i la bellesa* també ha estat diferent respecte a l'anterior disc?

Com a mínim ha estat un procés curiós. La primera diferència és que les cançons són majoritàriament en català, excepte dos temes en anglès. Vaig començar a cantar en anglès pel jazz i quan vaig voler evolucionar em vaig obrir a altres músiques i a altres llengües, però sempre m'ha costat escriure en català, perquè és molt cru i directe. M'he hagut de trencar molt més el cap amb les lletres i m'he hagut de treure la vergonya de sentir-me més vulnerable quan canto en català. I l'altra diferència és que durant aquest últim any i mig he llegit molta poesia i això es nota a les lletres; no perquè siguin més poètiques, sinó perquè són més surrealistes. La veritat és que en aquest nou treball he evolucionat com a lletrista.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=YiiiEh8oVws>

En aquest any i mig, què t'ha passat vitalment que hagi influït en la creació del nou àlbum?

Al disc hi ha dos tipus de cançons respecte a la lletra. N'hi ha que són més personals i en primera persona, que parlen sobre el fet que m'han deixat, que estic trista o que una amiga m'ha fet *ghosting*, i unes altres, com "La salut i la bellesa", "Hi ha un abisme" o "1 o 10000", que parlen de les meves paranoies a la vida. Els darrers temps he estat estudiant filosofia i he aprofundit en diverses reflexions, per exemple com de difícil és conèixer algú que no estigui connectat amb una persona que coneguis.

Quan vas publicar el disc anterior deies que tant l'EP (autoeditat, 2021) com 'Des de la cuina' eren fruit d'una ruptura amorosa. En aquesta nova entrega també hi ha desamor?

Per res, no em sento gens amb el cor trencat, sinó que em sento molt plena, sobretot gràcies a la música. Cada dia m'adono de la sort que tinc de fer música i com de bé em va fer cançons per estar millor, per treure l'alegria o l'angoixa que vull compartir. Tot i que hi ha algunes cançons de despit, penso que són una situació passatgera. Com a artista que fa cançons, fer música és una manera de buidar-me per després tornar a omplir-me i crear.

El títol del disc, *La salut i la bellesa*, ve de la voluntat de buidar-se a partir de nous referents que no siguin el cor trencat?

És el títol d'una cançó del disc, en la qual intento evitar els problemes a partir d'una creença. Em dic: "**Magalí**, no et creïs més mal karma del que ja tens", perquè la salut i la bellesa són aspectes de la vida que puc aconseguir a partir de les meves pròpies decisions. La música, els llibres i l'art em nodreixen i em serveixen per triar els camins correctes de la salut i la bellesa on vull anar. És la primera cançó que vaig escriure, i vaig veure clar que era definitòria del disc.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Sv-dyPE23ZY>

En aquest disc col·laboren el raper nord-americà Mr. J. Medeiros i el cantautor italià Marco Castello. Què hi han aportat?

Per mi són molt importants totes les persones han col·laborat i que toquen al disc. Per exemple, no hauria estat el mateix gravar-lo amb una altra banda que no fos David Gimeno a la bateria, Toni Mora al piano, **Vernat** a la guitarra i Iscle Datzira al saxo. El disc l'han gravat els mateixos músics en un mateix estudi, i ha estat la cola que ha enganxat totes les cançons. A més, com que volia compartir-ho amb la gent que estimo, també hi vaig convidar les amigues de l'escola

de música. Mai havíem fet música de cambra juntes, i en aquest cas vam tocar damunt del que havíem gravat amb la banda.

El primer disc el vas gravar després de la teva experiència amb la Sant Andreu Big Band, Joan Chamorro presenta Magalí Datzira (Temps Record, 2014). Mantens els teus orígens jazzístics?

Quasi tots els músics que han participat en aquest nou projecte s'han criat en el jazz i, de fet, la meva manera de tocar i cantar també beu molt d'aquells orígens. Quan em pregunten quin gènere faig, dic que vinc del jazz i faig cançons. La meva manera d'entendre la música està oberta a la improvisació, perquè la música és un joc, m'avorriria si sempre fes el mateix *setlist* i els mateixos solos.